

1968

30. junija si je ogledal Metalko. V izložbi je zagledal manjšo stružnico, ki ni mogla uiti njegovi želji. Istega leta se je 8. avgusta na poti v Češkoslovaško za kratek čas ustavil v Ljubljani.

1969

4. januarja je obiskal hotel Slon ter si ogledal prenovljene prostore, ki so prinesli hotelu naziv A kategorije. 10. decembra je poslušal koncert APZ Tone Tomšič. 11. decembra je postal častni doktor Ljubljanske univerze ob njeni 50-letnici.

1970

22. januarja 1970 je bil na rednem zdravniškem pregledu, nato pa je obiskal hotel Turist. 2. februarja ter 13. in 14. aprila je bil gost restavracije Union. 9. maja ob 25-letnici osvoboditve je odlikoval Ljubljano kot prvo mesto v Jugoslaviji in prvo v zahodni Evropi z redom narodnega heroja. 16. maja je bil na otvoritvi 6. svetovnega prvenstva v košarki pokrovitelj tega dogodka.

1972

Novo leto 1972 je pričakal Tito v krogu delavk in delavcev Tovarne dekorativnih tkanin, ob 2. uri zjutraj pa se je odpravil za eno uro še v Dom JLA, nakar se je vrnil na Brdo pri Kranju. V tem letu je postal maršal Tito že drugič narodni heroj in je 11. februarja uradno obiskal Slovenijo oziroma Ljubljano. Na grobnico narodnih herojev je položil venec, nato pa je v skupščini SRS sprejel najvišje odlikovanje za lovske zasluge in medalje ter diplome za trofeje, nagrajene na razstavi v Mariboru. Konec februarja je obiskal hotel Bellevue. 11. decembra pa se je udeležil zbora političnega aktiva Slovenije in Ljubljane. Govoril je o manjšinski problematiki.

1973

Tito je bil v Ljubljani 5. maja, ko je v hotelu Lev priredil slovesno večerjo v čast poljskega državnika Edvarda Giereka.

1974

9. maja 1974 se je udeležil slovesnosti ob 18. tradicionalnem pohodu po poteh partizanske Ljubljane na sedanjem Trgu osvoboditve. 50.000 ljudem je Tito dejal: »To žico ste sami pretrgali, sami ste osvobodili Ljubljano.«

Ob našo socialistično zgradbo še pljuskuje razni valovi in zaradi tega moramo biti budni, idejno budni, da bi bili še močnejši. Toda zdi se mi, da nekateri naši komunisti in posebno nekateri mladi ljudje mislijo, da je minilo obdobje, ko so morali komunisti stalno delati in se učiti. Ne! Ni minil ta čas. Komunisti se morajo stalno učiti; učiti se morajo v vsakdanji praksi in pripeljati to prakso v sklad z znanostjo marksizma-leninizma. Vendar pri tem ne smejo ravnati šablonsko. Ne moremo graditi socializma ločeno od te znanosti. Naša pot je zasnovana na njej, vendar se oplaja s prakso. Komunisti se morajo zato učiti spoznavati svoje napake, ugotavljati, od kod prihajajo, iskati vzroke raznih slabosti in napak. Komunisti morajo mnogo znati, če želijo biti nosilci današnjih prizadevanj za graditev dežele. V tej smeri si moramo zelo prizadevati.

Iz pogovora z delegacijo mest, 1. februarja, 1956

V organizacijah in v vrstah naše mladine sploh je bilo treba gojiti mladinske tradicije iz preteklosti. Tedanji heroizem, tedanje samožrtvovanje, tedanji moralni lik je treba presajati, dajati našim mladim ljudem za zgled. Če bo moralni lik naše današnje mladine tak, kakršen je bil tedanji, potem bo šlo vse drugo zelo lahko, mladina bo vedno pripravljena sprejemati vse nove in nove naloge, kot jih je tudi doslej.

Ob 40-letnici KPJ in SKOJ, 8. maja, 1959

Socialistična zavest se ne uresniči naenkrat in za vedno. Razvijati se mora stalno, sprejemati jo morajo nove generacije, pa tudi ljudje, ki prihajajo iz krajev, v katerih so malo poznali dinamiko socialističnega družbenega razvoja. Komunisti imajo pri tem izredno pomembno vlogo in morajo skrbeti za razvoj socialistične zavesti, kajti mnoge težave pri nas izhajajo prav iz nezadostne socialistične zavesti. Vedno sem govoril, da imajo pri nas ogromno vlogo tako subjektivni kot objektivni dejavniki.

Zdravica na kosilu v Sremski Mitrovici 22. marca, 1965

Moja dolžnost in dolžnost vseh nas komunistov je, da varujemo našo skupnost, da utrjujemo njeno enotnost ter do kraja spoštujemo načelo enakopravnosti vsakega naroda in narodnosti, načelo enakopravnosti vsake republike. In ne smemo dovoliti, da bi prišlo do kakšnih poskusov razdora in do raznih govoric, s katerimi zunaj podpihujejo, češ da bi bilo temu ali onemu bolje na tej ali na drugi strani. Nihče izmed nas v naši socialistični skupnosti ne zadošča sam sebi. In tudi vseh nas skupaj ni ravno veliko. Veliki smo z moralne zorne točke in če bi to izgubili – potem bi bili majhni. Zato moramo varovati ta naš moralni kapital, ki smo si ga pridobili s težkim bojem tako med vojno, kakor v socialistični graditvi naše dežele.

Iz sklepnega govora na sestanku predstavnikov graditeljev Djerdapa, Brestovačka Banja, 21. sept. 1969.